

From: [Mario Filipi](#)

Sent: Tuesday, March 19, 2019 12:00 AM

To: '[Damir Borovcak](#)'

Subject: Mario Filipi LAVAMÜND – PARTIZANSKI MOST UŽASA

LAVAMÜND – PARTIZANSKI MOST UŽASA

Istina o užasu kojeg su partizani radili 1945. godine sve više izlazi iz tame na svjetlo, pa “antife” u panici od novih i sve strašnijih činjenica pokušavaju braniti krvoloke kojima su i sami pripadali njihovi predci jer oni sami, rođeni uglavnom iza 1940. godine, nisu bili niti su mogli biti vojnici u tom razdoblju. Ta “obrana” sada se sastoji u tvrdnji da su partizani ubijali “samo ustaše”, a ne žene i djecu. Već i sama ta tvrdnja je debilna, jer u to vrijeme više nije bilo ustaša i domobrana, nego su svi objedinjeni u Hrvatske oružane snage. Od svega je najgluplje upravo to da su stari iskusni ustaše većim dijelom uspješno izbjele i blajburšku zamku i domoću i se Italije, a žrtve su bili uglavnom golobradi novounovani mladi i, pa čak i srednjoškolci.

A što se je događalo sa ženama i djecom, o tome s gorčinom i na rubu suza govori umirovljeni britanski časnik, tada 23-godišnji satnik 8. britanske armije **Colin Gunner** koji je dobio zapovijed promatranja tjeranja Hrvata preko mosta preko Drave kod sela Lavamünd udaljenog dvadesetak kilometara sjeveroistočno od Bleiburga. Mnoštvo hrvatskih civila već je prešlo rijeku Dravu u težnji za spasenjem vlastitog života, ali su ih partizani koji su zaposjeli taj dio Austrije udaljen samo nekoliko kilometara od današnje slovensko-austrijske granice potjerali natrag. Za razliku od onih u Bleiburgu i kod Viellacha oni nisu gubili vrijeme na transport svojih žrtava vlakom u Sloveniju, već su svoj krvavi posao “odradili” odmah na mostu.

Taj dio jezivih događaja 1945. godine ostao bi potpuno nepoznat da nije bilo dokumentarnog filma kojeg je snimio **Michael Palaich**, američki redatelj, unuk hrvatskih izseljenika u Americi. Snimaju i britanske časnike u većepoodmaklim godinama omogućio je svijetu da sazna kakva su sve užasna zlodjela bili spremni počinjavati Titovi partizani u sumanutoj težnji za iztrebljenjem Hrvata i koja je bila uloga britanske vojske i politike u tome.

Iako je u filmu razgovarao s nekoliko bivših časnika britanske vojske, glavna osoba koja je bila svjedok tog užasa bio je najniži počinu, satnik Colin Gunner. S njim je Palaich razgovarao u nekoj kamp kućici na kojima se prozorima vide suveniri iz njegove vojničke prošlosti – bodež u futroli i pištolj. Bio je to sumoran razgovor s kojim je i tada, a vjerojatno i do smrti, živio u paklu svojih strašnih (poslije)ratnih sjećanja.

Potrebno je još detaljnije objasniti što je to “nagajka”. To je kratko oružje slično buzdovanu ili palici za baseball. No razlika je u tome što je nagajka savitljiva, spletena od traka životinjske kože koje su za borbenu upotrebu ojačane olovnim elementima. “Glava” na kraju nagajke može imati čelični završetak.

To oružje razvili su Kozaci još u doba ratovanja s Mongolima. Dok je desna ruka držala sablju, lijeva je nagajkom spreavala neprijatelja da priđe. U miru upotrebljavala se je za ubijanje vukova, dakle za udarac izbliza, kad vuk napada.

Udarac nagajkom je ubitao i nitko ga ne može izdržati, odnosno ostati živ nakon njega. Na žalost, partizani su tim oružjem ubijali potpuno nemoćne ljude uključujući i djecu.

U daljnjem tekstu je transkript tog razgovora, a originalan interview svatko može naći na "Youtubeu". Interview nije cjelovit, nego su njegovi dijelovi prikazani na raznim mjestima u skladu sa zamislima autora.

Gunner na početku pokušava hladnokrvno ispričati priču bez pokazivanja emocija. Onakako se trudi djelovati grubo vojnički. No kako se je razgovor odvijao, sve više je iz njegovih riječi i gesta probijala bol zbog toga jer je sve vidio, a ništa nije mogao poduzeti. Na kraju razgovora, možda i ne znajući i da kamera još snima, zavapio je: "O Isuse Kriste", pokrio lice rukom i zaplakao.

Mario Filipi

J: Možete li nam objasniti sastav te grupe? Jesu li tamo bili samo vojnici ili je bilo i žena?

– O, Bože! Bilo je svega.

J: I žena?

– I djece u naručju.

J: Prema Vašoj procjeni, koliko je naroda koji ste Vi promatrali prešlo preko mosta?

– (nakon razmišljanja i dubokog uzdaha) 300.000.

J: Što su radili s tijelima nakon što su ih zaklali na mostu?

– Bacali su ih u jarak.

J: U rijeku Dravu?

– I u Dravu.

J: Jeste li slutili da taj narod koji prelazi most ide u smrt?

– Da.

J: Bili ste prilično sigurni?

J: Da, svakako.

Spiker govori:

"Štoviše, Colin Gunner se prisjeća da je vidio kako su Hrvati, ljudi, žene i djeca, pa i dojenčad, bili ubijani na tome mostu u Lavamündu. Jugoslavenski partizani na konjima često su im raskolili glave, a onda su njihova tijela bacali u rijeku"

J: Titovi vođašnici su ih držali stalno u pokretu.

J: Kako su ih držali u pokretu?

J: Bi li im.

J: Jeste li vidjeli svojim očima da partizani upotrebljavaju bičeve?

J: O Bože, da, stotinu puta.

- J I što su oni radili? Opišite.
  - J Upotrebljavali su “nagajku”, koza ki bi sa eli nim vrhom. To drži ljude u pokretu.
  - J Što se je doga alo s ljudima kad dobiju udarac tim bi em?
  - J Raskolili su im glave.
  - J Kako su reagirali ljudi koji su dobili udarac u lice?
  - J Oni su pali i izdahnuli. Usmrtili su ih. Bila im je namjera da ih ubiju.
- Dovraga, što mislite da su ti asnici trebali raditi? Goniti ih u smrt. Zaboga, što mislite da su oni u inili s tim jadnicima koji su išli preko mosta? Zar Vi mislite da se ja s tim ponosim? Mislite li da u ja stati na taj prokleti most i re i: “Ne, ne, ne!”
- Poru nik, satnik, znate li što bi Vam odgovorio Vaš pukovnik? “Nastavi. Pokoravaj se zapovijedima”. Naravno, pokosili su ih strojnicama.
- J Jeste li vidjeli strojnice?
    - Da.
    - J Na jugoslavenskoj strani granice?
    - J Za ime Božje, zar Vi mislite da mi je drago govoriti o ubijanju djece?
    - J Kako ste se tada osje ali znaju i da e ti ljudi, žene i djeca biti ubijeni?
    - J To su bile moje zapovijedi.
    - J Vi ste tamo dobili zapovijedi i u tome je itava stvar?
    - J Upravo tako. Vlast je vlast. Zapovijedi su zapovijedi. Nisam ništa uzimao k srcu.
  - Bilo nas je sram zbog toga.
  - J Jesu li Vam Vaši nadre eni ikad priop ili razlog za vra anje tih ljudi?
  - Bilo nas je sram... i još se sramimo.
  - J Puno Vam hvala što se nam omogu ili ovaj interview.
  - J Sram nas je zbog toga.
  - J U redu. Hvala.
  - J Sram nas je zbog jedne stvari... da nismo imali hrabrosti re i – idite kvragu.
- O Isuse Kriste....

